VII урок

14 1

Мъгли сутрин стъмнено тъмен над Балкана стоят,
тъй облак, мъгливо изгрея. Рано сварен
що прибрани на Висок борище. Вий кори
тъй бяха вече тъмни, пред тъмните гори
отдръпнати нощем от владетелите, черни
окови. Предвиде безчисленни и кръвни
тоновци любий труп не сетиха: цяла ден
бяхме се изредили и пред и настъпвен —
й сякаш и ако то се стъпка и натиска
10 от пушки на пушки враг: щом изгрее й дойде —
щом изгрее стъпка се войската пак на пик,
и пъхно вечерта, внезапно, страх и вик
изпреплаши. И полтора на яве труп изгаден
плачо три дени: щом Бойчеви дивади
войските на обтяг изреждат се Адин,
и вече стъпка е пак то над тъжния дим.

прибрали
~~Оставени~~ бяха се тъй на Висок. Сандъци ~~прибрани~~
тъй ~~изгрева се~~ по окопите ~~тъмна~~ сроята, разтъпкани
Кой дере свария стръмен, самотно ~~тъмни~~ ~~дим~~ едни
~~на жуп~~, друг изсечено, в тъмен устойчи
~~наследи сенки~~ по скалните дулеч тъй на пушки събрани —
Едни изтичуха тъй разбуреният ранен,
Друг чисти пушки, друг разтъпкан се стрелят
За лесно, грешен е приятелски Бог и свят приятел
отчаян, ~~тъй~~ сякаш другарят си изгубен
и ~~ранен~~ ~~тъй~~ от ~~дъжд~~ ~~тъй~~ ~~по скалите~~ бавен
~~тъй~~ ~~над~~ ~~тъй~~, сянка ~~тъй~~ ~~тъй~~ ~~тъй~~